

jako miejsca postoju dla wielu gatunków wodnoblotnych, wędrujących przez ten region kraju. Zniszczenie tego wyjątkowego w tym rejonie zbiornika stanowiłoby niepowetowaną stratę. Postulujemy objęcie stawów Gutocha ochroną rezerwatową lub choćby pozostawienie w stanie nienaruszonym ich północnej najcenniejszej części, stanowiącej około 1/3 całego kompleksu. Żywimy nadzieję, iż te wstępne obserwacje zachęcą ornitologów do bardziej szczegółowych badań, prowadzących do zebrania pełnej dokumentacji, niezbędnej dla utworzenia rezerwatu ornitologicznego na terenie omawianych stawów.

Dariusz Bukaciński, Witold Gorzelski, Marek Kowalski,
Tomasz Lippoman

PISMIENNICTWO

Bocheński Z. 1960 *Próba analizy populacji ptaków stawów rybnych w Gołyszach*. Ekol. Pol. B, 6, 3.

Borowiec M., Stawarczyk T., Witkowski J. 1981 *Próba uściślenia metod oceny liczebności ptaków wodnych*. Not. Orn. 23, Wrocław.

Cempulik P. 1985 *Wodno-blotne Non-Passeriformes na stawach rybnych Wielikąt (Górny Śląsk)*. Acta Orn. 21, 2, Warszawa.

Kot H. 1986 *Awifauna łęgowa i przeloty wiosenne na stawach rybnych koło Siedlec*. Acta Orn. 22, 2, Warszawa.

Ranoszek E. 1984 *Weryfikacja metod oceny liczebności łęgowych ptaków wodnych w warunkach stawów milickich*. Not. Orn. 24, 3—4, Wrocław.

Zespół opracowujący awifaunę Doliny Baryczy 1984 *Wyniki inwentaryzacji wybranych gatunków ptaków łęgowych w Dolinie Baryczy w latach 1982 i 1983*. Dolina Baryczy 3. Uniwersytet Wrocławski.

Puszczyk uralski *Strix uralensis* w Przemyślu

Objęty ochroną gatunkową puszczyk uralski na obszarze naszego kraju zasiedla głównie pasmo Karpat oraz tereny północno-wschodniej Polski (Tomiałojć 1972).

Na terenie pogórza przemyskiego, podobnie jak w Bieszczadach (Głowaciński 1969), występuje w starodrzewach bukowych. Wyjątkowym faktem w świetle ornitologicznych badań terenów zielonych w miastach Polski (Luniak 1983) jest stwierdzenie lęgu tego gatunku w granicach administracyjnych Przemyśla, na terenie Parku Zamkowego w bezpośrednim sąsiedztwie centrum miasta. 2 czerwca 1988 roku

Ryc. 1. Puszczyk uralski *Strix uralensis* zwany także sową uralską jest jedną z okazalszych krajowych sów. Jako gatunek północny występuje w Europie północnej, Syberii Środkowej i zachodniej oraz w niektórych górach Europy Środkowej, zwłaszcza w Karpatach jako relikw z epoki lodowej. — The Ural owl, *Strix uralensis*, is one of the most spectacular which live in Poland. Being a northern species it occurs in Northern Europe, Central and Western Siberia, as well as in some mountains of Central Europe, especially in the Carpathians, as a relict of the Ice Age

obserwowano 1 podlota puszczyka uralskiego siedzącego w otworze dziupli 80-letniego jesionu, rosnącego w pobliżu uczęszczanej ścieżki spacerowej przy pomniku Tadeusza Kościuszki. Podczas ponownej kontroli lęgu w dniu 10 czerwca 1988 r. obserwowano w godzinach popołudniowych polującego starego puszczyka uralskiego oraz 2 młode siedzące w koronach drzew 30 m od drzewa z dziuplą. Miejsce lęgu, obszerna dziupla posiadała 2 otwory wlotowe, jeden regularny, okrągły o średnicy 40 cm oraz drugi wydłużonego kształtu o wymiarach około 1 m × 40 (50) cm, i umieszczona była na wysokości 6 m nad ziemią.

Srodowisko lęgowe, Park Zamkowy w Przemyślu posiada bogaty stary drzewostan mieszany, z przewagą gatunków liściastych. Położony jest na stoku wzgórza, w sąsiedztwie szerokiej doliny rzeki Sanu. Wysokość terenu nad poziomem morza wynosi 220—280 m. Od strony północnej i zachodniej oddzielony jest od zwartej zabudowy miejskiej wąskim (około 300 m) pasem zabudowy willowej. Strona południowa i wschodnia przylega do trawiastych wzgórz porośniętych pasami krzewów tarniny i głogu. Obszar parku nie posiada połączenia z terenami leśnymi. Nablizsze stanowiska lęgowe puszczyka uralskiego w sąsiedztwie parku znajdują się w odległości 4—5 km w lesie bukowym pod Pralkowcami (obserwacja H. Kurek) oraz pod Dybawką Dolną.

Przemysław Kunysz

PIŚMIENICTWO

Głowaciński Z. 1969 *Materiały do znajomości awifauny Bieszczadów Zachodnich*. Acta zool. cracov. 14, 13: 327—350.

Luniak M. 1983 *The avifauna of urban green areas in Poland and possibilities of managing it*. Acta orn. 19, 1: 3—61.

Tomiałojć L. 1972 *Ptaki Polski, wykaz gatunków i rozmieszczenie*. PWN, Warszawa, ss. 303.

OCHRONA KRAJOBRAZU

Zasługujące na ochronę obiekty przyrodnicze w Książańskim Parku Krajobrazowym

Najmniejszy z sudeckich parków krajobrazowych, Książański P. K. (4500 ha, w tym 4070 ha terenów leśnych) ma zarazem najtrudniejsze warunki egzystencji. Położony niemal w centrum Sudeckiego Okręgu Przemysłowego, w bezpośrednim sąsiedztwie dużych zakładów prze-